

Stockholms UFO-nytt

Informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål - Nummer 1/95

Stockholms UFO-förening, STUFO

Box 6055

175 06 JÄRFÄLLA

Tfn: 08-36 73 98

Postgiro: 440 19 83-4

Kontaktperson: Inga-Lill Wallin

Stockholms UFO-Nytt är ett informationsblad för medlemmar i Stockholms UFO-förening och utkommer med 3-4 nr/år.

Medlemsavgift:

	Nytt medlemskap	
	Helår	Halvår
	1/1-31/12	1/7-31/12
Inkl. Stockholms UFO-Nytt postgiro 440 19 83-4	100:-	50:-
Pensionärer och heltidsstuderande inkl. Stockholms UFO-Nytt postgiro 440 19 83-4	70:-	35:-

Om Du är intresserad av att få mer UFO-information kan vi rekommendera att Du prenumererar på:

UFO-Aktuellt , postgiro 50 50 60-4	170:-/år löpande
Rapport Nytt , postgiro 643 73 04-6	85:-/år löpande

Omslag: "Mötet i gläntan" av Clas Svahn & Gösta Carlsson

Nya vindar i Stockholms UFO-förening

Hej! Jag heter Stefan Roslund och är ny redaktör för Stockholms UFO-nytt. Jag kommer att sköta det redaktionella arbetet med tidningen, medan vår ordförande Inga-Lill Wallin – till hennes lättnad – i fortsättningen kommer att nöja sig med mer organisatoriska och prenumerationstekniska frågor (en förskönande omskrivning för att ta kopior och frankera kuverten...).

I presentationen av styrelsen är uppgifterna om mig ganska knapphändiga. Jag kanske ska berätta att jag under lång tid jobbat som översättare från ryska till svenska. Tills för några år sedan hade jag fast anställning, men den senaste tiden har jag mest frilansat, då även med tolkuppdrag.

Mitt engagemang i UFO-Sverige började för några år sedan när organisationen efterlyste en person som kunde just ryska – intresset för UFO har jag haft sedan tonåren. Jag fick kontakt med UFO-Sveriges ordförande Clas

Svahn, och ni som prenumererar på UFO-Aktuellt (för det gör ni väl?) känner säkert till att jag och Clas var i Moskva på "reportageresa" hösten 1993. Sedan dess har jag fortsatt att skriva för denna eminenta tidskrift och har bland annat hand om rubriken Utblick.

Min "ryska" bakgrund lär i viss mån avspeglar sig också i Stockholms UFO-nytt, då jag tänker presentera intressanta och i väst förmodligen okända ryska fall lite då och då. Ni får en försmak redan i det här numret, som också innehåller ett par bokrecensioner och lite annat smått och gott.

Ni hittar också en humorsida, som ska återkomma regelbundet, är det meningen. Den här gången innehåller den ett suveränt exempel på dålig UFO-journalistik, ja så usel att den blir komisk.

Håll till godo så länge, så träffas vi igen framåt höstkanten!

Stefan

Innehåll:

Presentation av 1995 års styrelse	4
"Mötet i gläntan"	5
Möte i tajgan – ett ryskt UFO-fall	6
Om drakar och evighetsmaskiner	7
Legenden Mu	8
"Har vi varit besökta?"	9
Inkomna rapporter oktober-mars	10
Humorsidan	12
Pressklipp	14

Bilaga: Stockholms UFO-förenings stadgar
Medlemskort till samtliga som betalt in medlemsavgift för 1995

Presentation av 1995 års styrelse i Stockholms UFO-förening

Den 21 februari var det årsmöte med ett dussintal medlemmar närvarande. Följande fulltaliga styrelse klubbades:

Ordförande:

Inga-Lill Wallin

Inga-Lill är tillbaka som ordförande efter ett "sabbatsår" när hon nästan jobbat mer än vanligt.

Kassör:

Andreas Ohlsson

Andreas, en av de drivande inom UFO-Sveriges ungdomssektion, fortsätter som kassör, trots att han ligger i lumpen och tillbringar mycket tid ute i "bushen".

Ledamöter:

Bernd Bartosch

Bernd är också tämligen ny i föreningen. Till vardags arbetar han som fastighetsskötare.

Conny Ljung

Ännu en ny styrelsemedlem. Conny, som arbetar som teknikmekaniker, vill utbilda sig till fältundersökare.

Elsie-Marianne Molin

Elsie-Marianne är däremot en mångårig medlem i föreningar. Hon är en flitig artikelförfattare.

Stefan Roslund

Ytterligare ett nytt namn i styrelsen. Stefan är frilansande översättare och arbetar bland annat med UFO-Aktuellt.

Mikael Sjöberg

Mikael är ordförande i Uppsala tvärvetenskapliga förening och arbetar med Andreas i UFO-Sveriges ungdomssektion.

Suppleanter:

Lars Amnestål

Högstadieläraren Lars är nybliven fältundersökare och nu också nybliven styrelsesuppleant.

Bernt Berglund

Bernt har varit ordförande i UFO-Sverige och är något av "hederssuppleant" i styrelsen.

Rikard Forsström

Rikard är också ny i föreningen. När han inte ägnar sin tid åt UFO lagar han våra tänder.

* * * * *

Dariusz Orlowski och Lars Johansson
har lämnat sina styrelseuppdrag.

Färskå nyheter från UFO-Sverige

UFO-Info

018-555 000

*Du prenumererar väl på UFO-Aktuellt?
Hur vet Du annars vad som sker i den
stora UFO-världen utanför Sundbyberg?
'Endast 170:- för fyra fullmatade nummer!
Postgiro 50 50 60-4*

"Mötet i gläntan"

Clas Svahn & Gösta Carlsson
"Mötet i gläntan"
 NTB/Parthenon

Egentligen borde jag vara diskvalificerad som recensent av denna bok, eftersom jag bistått UFO-Sveriges ordförande Clas Svahn med inskrivning, korrekturläsning och vissa smärre redaktionella påpekanden. Men samtidigt finns det nog få som känner till lika mycket om bokens tillkomst och det förlåter väl en del.

Först och främst ska det sägas att det här är en jätkligt bra bok på många sätt. Det skriver jag inte bara för att inte göra Clas ledsen. Det arbete som han har lagt ner för att försöka utröna sanningen bakom Gösta Carlssons fantastiska berättelse är väl värt Stora journalistpriset, eller åtminstone Grävandejournalisters pris (om det nu finns något sådant).

Att det rör sig om ett mastodontverk framgår kanske främst av de två sista avsnitten i boken: Noter och Bibliografi. Läs igenom dem och räkna sedan ut hur många timmar Clas lagt ner på boken under de senaste åtta åren.

Nej, nog om omständigheterna kring bokens tillkomst och över till själva innehållet. Gösta Carlssons upplevelse är förmodligen känd för de flesta av denna tidnings läsare, men det är ändå bäst att rekapitulera den i korthet.

Det är ganska sent på kvällen den 18 maj 1946 när Gösta Carlsson är på väg hem från fågelskådning vid Skälderviken utanför Ängelholm. Han får syn på ett ljus i skogen och tror först att det är campare, men när han kommer närmare ser han att en underlig farkost står i en glänta. Han tror först att det är någon form av upplyst karusell och senare att det kan vara någon hemlig tysk luftfarkost.

Kring farkosten rör sig gestalter, som inte kan betecknas som annat än människor. Det rörsig alltså inte om några "gröna gubbar". Gösta försöker komma närmare gestalterna, som tycks sysselsatta med någon form av reparation, men stoppas av en "vakt" med en "lådamera" på magen. Vakten riktar sin kamera mot Gösta och tar ett "kort", något som enligt vad Gösta

själv tror har stor betydelse för historiens fortsättning.

Gösta lyckas aldrig komma närmare och till slut bestämmer han sig för att gå tillbaka ner till vattnet och svalka av sig. När han gör det får han se farkosten lyfta, sväva över gläntan ett slag och därefter skjuta fart upp mot den mörka himlen.

Bortsett från ett par observationer av snabbt överflygande ljuspunkter högt upp på himlen är mötet i gläntan den enda konkreta, fysiska händelsen i historien. Däremot har Gösta haft ett antal metafysiska upplevelser, vilka han själv betecknar som en särskild sorts "drömmar".

Under dessa drömmar upplever Gösta det som att han på något sätt plockas ombord på den farkost han såg i gläntan. I farkosten finns en befälhavare som berättar för honom om vilka besättningen är, var de kommer från, vad de gjorde i gläntan, vilka uppdrag de har och så vidare. Han visar också olika "filmer" med skräckscenarior om vad som kan hända med planeter som låter krig och miljöförstöring gå för långt.

En viktig aspekt på fallet Gösta Carls-

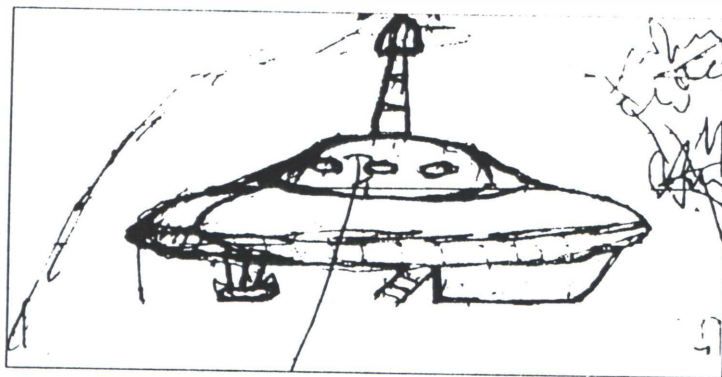
son är hans upptäckter inom pollenforskningen, vilka gjort honom till miljonär och gett honom tillmålet "Pollenkungen". Han hävdar själv att han fått idéerna till forskningen från sina "UFO-vänner", och hans tidigare meriter på det här området tycks onekligen otillräckliga för att ens komma i närheten av dylika upptäckter.

Samtidigt som Gösta Carlsson framställs och framstår som en ytterst trovärdig person finns olika tveksamheter kring hans historia, vilka Clas försöker utreda. Bland annat har Gösta med tiden ändrat vissa tekniska detaljer i sin berättelse i takt med att nya uppfinningar gjorts. Dessutom är han oerhört hemlighetsfull på vissa punkter, där han påstår sig ha bevis som han inte vill visa upp, inte ens för Clas. Däremot har Clas fått se och fotografera de så omtalade föremål – en ring, en stav och en sten – som Gösta säger sig ha funnit i gläntan i anslutning till upplevelsen.

Kort sagt är hela boken oerhört fascinerande läsning, även om den inte ger något definitivt svar på gåtan Gösta Carlsson. Den borde ha en hedersplats i alla UFO-intresserades bibliotek, och det gäller förstås även oss medlemmar i Stockholms UFO-förening.

Stefan Roslund

Fotnot: Boken kan beställas till ett förmånligt pris (210:- + porto 18:-) via UFO-Aktuellt postgiro 50 50 60-4.

Själva farkosten var 16 meter i diameter enligt den här skissen gjord av Gösta Carlsson på almanackan från 1968. Masten var 8 meter hög, landningsställen 90 cm i diameter och fenan 7,5 meter lång. Fönstren satt med en meters mellanrum, de var 30 cm höga och 50 cm breda.

Teckning: GÖSTA KARLSSON

Möte i tajgan

Följande närkontakt av tredje graden med flera intressantaparallellertill Gösta Carlssons möte i gläntan (se recension på annan plats i tidningen) inträffade för några år sedan i den nordryska urskogen en bra bit norr om Moskva. Det ni får läsa är en översättning av en artikel i den ryska tidskriften *AURA-Z:s* engelskspråkiga utgåva (3/1993), och den är i sin tur en nedbantad version av en artikel som publicerades i tidskriften *Noosfera* 1/1991. Som alltid när det är fråga om närkontakter av det här slaget ska man vara försiktig i sin bedömning. Men denna och liknande rapporter har föranlett en rysk ingenjör att synnerligen exakt beskriva olika Ufon, deras konstruktion och framdrivning. Men det får vi återkomma till en annan gång.

Sent på kvällen den 2 november 1989 var Oleg K och Nikolaj B på väg i sin tunga lastbil av märket Kamaz från Archangelsk till Moskva. På ett ställe blev Oleg tvungen att ta in på en grusväg för att komma runt ett arbete på landsvägen. Efter en kurva lyste strålkastarna plötsligt upp en stor silhuett på höger sida av vägen.

"När vi kom närmare fick jag se ett stort föremål som lyste metalliskt i ljuset från strålkastarna", berättar Oleg. "När vi hade en 25-30 meter kvar till föremålet stannade vår dieselmotor och lastbilen rullade fram några meter till innan den blev stående. Strålkastarna fungerade fortfarande.

Jag bad Nikolaj stanna kvar i bilen, medan jag själv tänkte gå ut och fram till föremålet för att ta en närmare titt. Men

så fort jag hade passerat motorhuven kände jag ett motstånd i luften som växte för varje steg. Min kropp stelnade till och jag insåg att jag snart inte skulle kunna komma längre."

Sfärisk kupol

Oleg vände då tillbaka och försökte ta sig fram till föremålet från ett annat håll. Han pausade efter varje steg och kände på nytt hur luften tätnade. Slutligen hade han ändå kommit så pass nära som 10-12 meter. Då stannade han och började granska föremålet närmare. Han kom fram till att det inte påminde om något jordiskt fordon han någonsin sett.

Det han såg framför sig var en stor skiva, 35-40 meter i diameter och med en sfärisk kupol på ovansidan. Det fanns mörka hål i det band som stack ut längs skivans omkrets, vilka Oleg först uppfattade som fönster. Två stöttor stack ut på undersidan. Bortre sidan var något upphöjd och vilade på ett antal unga björkar. Föremålet verkade mörkt och tomt.

Hur hade föremålet hamnat här, långt ute i urskogen? Kanske det hade hänt en olycka och någon behövde hjälp? Frågorna blixtrade genom Olegs huvud, och nästan omedelbart började en bruten röd linje att fladdra i luften på armslängds avstånd. Linjen förvandlades sedan till en genomskinlig rektangel med rundade hörn. Inuti visade sig en text i rött. Oleg kommer inte ihåg den exakta ordalydelsen, men andemeningen var ungefär "öppen eld".

"Öppen eld"

Oleg gick tillbaka till lastbilen, där han hämtade en ask säkerhetständstickor och en flaska träsprit och återvände till samma plats. Nu kände han inget motstånd. Han samlade ihop en hög med torra löv, höllde lite sprit över och satte fyr. När han höjde blicken från brasan såg han en öppning i föremålets kropp och en korridor som ledde in. Ett blåaktigt ljus blinkade i korridorens slut.

Några ögonblick senare såg Oleg en vag, mörk, säckig "massa" komma ut ur öppningen, nära sig elden, stanna till och sedan återvända med tändsticksasken. Han insåg nu att han var vittne till en unik händelse och beslöt sig för att se vad som skulle hända. Han ville titta närmare på

föremålet. Genast uppträdde en ny text i rutan som uppmanade honom att komma närmare. Efter ett ögonblicks tvekan gjorde han också det.

Cirklrunda öppningar

Det första han lade märke till var de cirklrunda öppningarna, cirka 300 mm i diameter, som han tidigare trott vara fönster. 300-350 mm in i öppningarna fanns ljusgrå stavar. Han lyckades också undersöka ett av landningsställen farkosten vilade på. Det bestod av två delar, förenade av en centralt placerad skarv. Båda delarna var av teleskoptyp och det fanns en klart synlig nisch i föremålets undersida dit ställen kunde dras in.

För att få en uppfattning om vad föremålet var gjort av rörde Oleg vid det. Den närmaste delen han fick tag i kändes kall och metallisk.

Väl inne i farkosten gick Oleg längs korridoren mot det blinkande ljuset. Han kände då att "... jag rörde mig på ett slätt metallgolv. Det slog mig att väggarna inte bara hade en dekorativ funktion, utan att de stöttade upp något som var fäst på andra sidan. Ett slags förstärkning var tydligt märkbar i dem."

Stor sal

Efter 7-8 meter kom Oleg fram till en stor sal, kanske 20 meter i diameter och med ytterligare fem ingångar runt om. Salens välvda tak utstrålade ett mjukt, blått ljus. Oleg stannade vid ingången.

"Till höger om mig, cirka en och en halv meter från väggen, fanns en oval panel med kontakter och lampor. Lamporna var platta och fyrkantiga och skulle uppenbarligen tryckas ner, eftersom en del stack upp ovanför panelens yta, medan andra var i jämnhöjd med den."

Oleg fortsatte att beskriva en lång rak soffa bakom panelen. En rund öppning i salens mitt gav honom intrycket att panelen var rörlig och kunde flyttas så att den hamnade framför olika stationer med blinkande lampor, placerade runt salens omkrets.

"... Medan jag såg mig omkring dök frågor upp i mitt huvud, och genast fick jag svar på skärmen. Men sedan insåg jag att jag hörde svaren i huvudet redan innan de framträdde på skärmen. Somliga svar åtföljdes av demonstrationer av olika föremål i arbete.

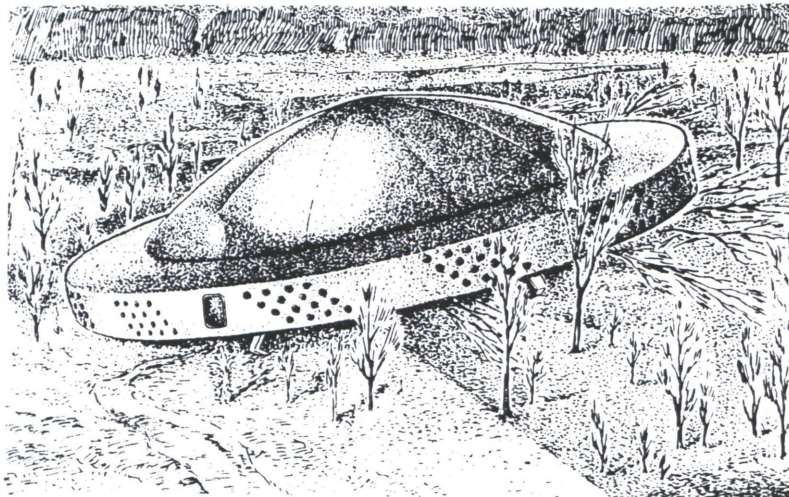
"Jag fick veta att farkosten var en landningsmodul med elektromagnetisk framdrivning, liksom att de behövde vår planet för ett språng in i framtiden. Jag undrade om de hade något att göra med Snömannen och fick till svar att han hölls under uppsikt. »

» "Jag ville lämna min klocka som minne, men fick veta att de inte behövde något..."

"Så jag återvände till vägen, till den plats där jag hade stått några minuter tidigare. Mycket snart såg jag hur bandet som omgav farkosten började snurra från höger mot vänster. En halv minut senare satte kupolen i gång att snurra i motsatt riktning, samtidigt som den omgavs av ett sken. Allt eftersom rotationshastigheten ökade svepte skenet in hela farkosten och förvandlade den till ett eldklot."

Oleg noterade att hela händelseförloppet skedde ljudlöst. Snart hörde han dock hur det knakade i björkarna när de reste på sig och han såg eldklotet sakta glida uppåt. Sedan accelererade det hastigt och var snart försvunnet på den stjärnklara natt-himlen.

Så här tänkte sig AURA Z:s tecknare att föremålet såg ut

Om drakar och evighetsmaskiner

Måndagen den 6 mars gästades Stockholms UFO-förening av den populärvetenskaplige journalisten Anders Palm. Han har ett förflutet som journalist på bland annat Aftonbladet, Expressen, Hemmets Journal, Saxon (där han arbetade i 16 år) och Se.

Anders var med och bevakade uppskjutningen av Apollo 11. Han fick ta Eugen Semitjovs hotellrum, då denne inte var på plats. I dag jobbar Anders med tidningen Populär Vetenskap och menar att rymden är det ämne han behärskar bäst!

Nåväl, kvällens föredrag skulle gå i drakarnas och evighetsmaskinernas tecken. Visst berättade Anders en hel del om detta, men det blev även utrymme för andra mycket medryckande och fascinerande ämnen.

Om drakarna fick vi lära oss att de förmodligen härstammar från Mesopotamien. Det kan ha funnits en koppling till den gamla egyptiska krokodilguden Zebek. Drakkulturen har sedan via handelsvägarna spritt sig ut i världen.

I Kina har man påträffat en avbildning av en drake, daterad 1766 f.Kr. Under vikingatiden var draken faktiskt vårt "favoritdjur", men fick sedan under kristendomen stå tillbaka för att representera de mörka krafterna.

Evighetsmaskinen – perpetuum mobile – vad är det för något? Jo, det är en maskin som är tänkt att skapa arbete utan att energi förbrukas. Ekvationen är lika sannolik som att man skulle kunna lyfta sig själv i håret.

Detta ämne har ändå sysselsatt många stora forskare och vetenskapsmän någon gång. Vår egen John Ericsson försökte som tioårig grabb bygga ett vattenhjul som skulle pumpa upp vatten till sig själv. Som vuxen skrattade han emellertid åt sitt tilltag.

Flera människor har blivit besatta av tanken att konstruera en perpetuum mobile. De vigersina liv åt problemet och blir "tokiga". Ofta är det överbalanserade svänghjul som konstruktören försöker få att rotera av sig själva.

Anders nämnde en forskare i USA som har en teori om att tillvarata energi ur tomrummet i atomen, alltså mellan kärnan och elektronbanorna. Hur denna moderna evighetsmaskin skulle fungera kunde han tyvärr inte beskriva i detalj, men han menade att energifrågan skulle vara löst om forskaren lyckades knäcka den nöten.

Ja, det här är abstrakta hypoteser som vi vanliga dödliga säkert gör klokt i att inte fundera för mycket på. Det om evighetsmaskiner.

Den fortsatta diskussionen kom sedan att handla om framtida resor, långa sådana, och robotar.

Man skulle till exempel med hjälp av ett slags solsegel kunna nå en tiondel av ljushastigheten. En resa till vår närmaste solgranne Alpha Centauri skulle då ta drygt 40 år. Tanken svindlar!

Anders avslutade med ett som det kan tyckas skrämmande framtidsscenario: robotar. Människans tid som jordens härskare är enligt vissa forskare begränsad. Robotarna står för dörren och vill ta över.

Intelligenta robotar reparerar sig själva när de går sönder. De kan sålunda leva och framför allt lära hur länge som helst. Redan i dag arrangeras faktiskt olympiska spel för robotar.

Man kan givetvis fråga sig om en robot kan bli förutseende, känna till och förstå alla mekanismer i naturen etc. Historien visar ju ständigt exempel på människans övertro på sig själv och sin teknik. Roboten är ju ändå människans skapelse.

Anders lugnade oss med att det kommer att finnas plats för oss båda i framtiden. Vi inkräktar inte på varandras områden.

Den här kvällen vädrades många funderingar och vi hoppas verkligen att Anders Palm snart kan hålla ännu ett/flera föredrag för oss.

Conny Ljung

Legenden Mu

Hans Stefan Santesson

Legenden Mu

övers. A. Stalfors & H. Holm

eng. org. Understanding Mu

Köping 1983

Enligt den svenske förläggaren är bokens syfte att ge distans till vår egen tillvaro i världen. Denne anser att det är hälsosamt "att läsa om människor mer intelligenta och mer förnuftiga än vi" efter att ha tagits igenom den svenska skolan med dess syn på historia och religion.

Boken har även försetts med ett kortare avsnitt med anmärkningar och hänvisningar från texten. Dessa ska belysa vissa påståenden som görs i texten. Vidare finns en ordlista där främmande ord och namn finns förklarade.

Bokens författare vill också ge läsaren en bild av James Churchward, en engelsk författare som levde en bit in på vårt århundrade. Denne forskare står bakom mycket av de tankar och hypoteser som dagens forskare arbetar med.

Resa i tid och rum

Enligt innehållsförteckningen ska läsaren tas med på en lång resa genom tid och rum – till "Moderlandet Mu" vid tiden före den senaste Istiden. Därifrån utforskas Atlantis, Europa, Egypten och Asien med Uighurernas rike.

Läsaren får ta del av hypoteserna kring den stora naturkatastrofen och dess konsekvenser för Jorden samt vilka bevis som talar för att den verkligen inträffat. Som avslutning presenteras James Churchward som forskare i det att en av hans föreläsningar från 1931 publiceras.

Churchwards hypoteser om Mu presenteras dock direkt i bokens inledande kapitel. I och med detta sammanlänkas dennes Mu med Bibelns Edens lustgård. Detta samband förklaras bit för bit i bokens kapitel. Samtidigt uppmuntras läsaren till fantasi, tro och ett öppet sinne för nya idéer kring vårt gemensamma ursprung.

Citatslarv

I detta inledande kapitel är det tyvärr förvirrande många citat utan hänvisningar till vem som sagt vad. Det ligger då nära för handen att anta att det är citat från

H.S. Santesson har studerat Indo-Pakistanska frågor sedan 30-talet och är medlem av American Oriental Society. Han har även studerat det ökande intresset för islam i USA:s stadsområden.

James Churchward, men det ger boken ett slarvigt yttre.

Ett mer lyckat kapitel utgörs av beskrivningen av landet Mu, som följer på citaten. Det är en lång skildring av denna stora kontinents geografi, med beskrivningar av stadsbildningar, infrastruktur, religiösa och vetenskapliga centra samt statsskick. Det är efter denna smått fantastiska beskrivning som läsaren blir något "överkörd".

De nästkommande kapitlen behandlar bevisen för Mus existens med skisser över inskriptioner från sten- och lertavlor och dokument som Troano-manuskriptet, Lhasa-uppteckningen och Cordex Cortesianus. De mest egenartade och fantastiska samband och paralleller dras mellan fynd i exempelvis Nordamerika och Egypten.

Krav på läsaren

Det stora problemet här är att läsaren förutsätts vara väl införstådd med arkeologiska och religionshistoriska resonemang samt ha god insikt i hur språkforskning går till. Här ges läsaren ingen eller föga hjälp av hänvisningarna eller ordlistan. Mitt upp i denna flod av bevis flyttas läsaren ånyo till Mu och koloniseringens inledning samt ges bevis för att denna utgick från Mu.

Detta anser jag vara ytterst beklagligt och en miss av både förläggare och författare. De ovannämnda parallellerna dras vidare i nya beviskedjor, och om läsaren inte har förstått den första parallellen står han sig slätt på nästa. Ty nu dras Centralamerikas indianer och Buddhas lära in i bevisföringen (s. 71-75).

Återigen blir jag som läsare frustrerad över att inte få hjälp av hänvisningar, som skulle tala om var man kan hitta originaltexten och vem som har gjort tolkningen som används!

Minoiska kulturen

Ett annat stort misstag, som jag anser måste tas upp här, är att Platons dialog

"Critias" tas upp som bevis för Atlantis existens och undergång i Atlanten, vid Afrikas västkust (s. 75-79). Av de antika skribenterna är det få som är så kända för utopier som just Platon. Dessutom är "Critias" ett av de mest omdiskuterade dokument som finns beträffande vad som beskrivs egentligen.

Många forskare, bland dem Robin Hägg, arkeolog och före detta kulturattaché i Aten, anser att det som Platon skrev om är den minoiska kulturens undergång på Kreta under 1400-talet f.Kr. genom vulkanutbrottet på Akrotiri/Santorini. Jag anser det litet synd att Platon tas upp, när Churchward själv har en massa intressanta fynd från 1880-talet samt en karta gjord 1926 (s. 7981). Läsaren hade troligen varit bättre upplyst om dessa saker förstorats istället för att ett tveksamt bevis som Platon dras in.

Egypten

Tyvärr är det annat också som gör att boken förlorar något i trovärdighet, nämligen oviljan att ta upp andra tolkningar av bevisen till diskussion. Det belyses för mig bäst i avsnittet om Egypten (s. 92-95).

Här ges en kortare redogörelse för de fornegyptiska gudarna, vilka skulle ha varit levande personer i en tidigare kultur när Egypten koloniserades från Atlantis. Hypotesen som sådan är mycket intressant! Men Santesson anser att gudarnas olika epitet eller tillnamn skulle vara bevis för att de varit personer, kungligheter och politiska flyktingar.

Vad som däremot inte nämns är att de flesta egyptologer anser att det under de olika dynastierna i Egypten också fanns olika teologiska system som bestämde vilken gud som var ledande.

Under vissa tider var det Thoth-Skrivaren och Mästaren och i andra var det Horus-Falkguden, Osiris son och Horus-Ra.

Fler tveksamma bevis

Allt eftersom maktkampen mellan faraoerna och prästerskapen fortskred lade man ytterligare epitet på sina gudar för att få dem att framstå som äldre, och därmed också mäktigare. Ju mäktigare gud, desto attraktivare, eftersom Farao sågs som gudens son.

Jag anser att sådana teorier är viktiga att ta med i ett stort arbete som boken utgör, särskilt som det i detta fall inte med nödvändighet stöjer Santesson's hypoteser.

Dessvärre fortsätter Santesson boken ut med alltigenom tveksamma bevis till merintressanta och underbyggda. Koloniseringen av Asien lyfts fram, med det enorma Uighurväldet och uighurernas släktskap med basker, bretagnare och irer.

I kapitlet om "Mysterierna" följer återigen ett avancerat religionshistoriskt och religionsfilosofiskt resonemang, som nästan "kräver" goda insikter och kunskaper i Gamla Testamentet, egyptisk och sydamerikansk teologi. Även Jesus tas upp i kapitlet som en "Mästare av de Kosmiska Styrkorna med en perfekt kunskap om den Ursprungliga Religionen..." (s. 133).

Brister och förtjänster

Sammanfattningsvis kan det sägas att det är en svårformulerad populärvetenskaplig bok om människans tidiga historia som Santesson har skrivit. Den akademiske läsaren blir smält irriterad på att viktiga, ibland härresande, påståenden står utan referens till annan forskning, original eller uttolkare.

Bokens förtjänst är att den till innehållet är mycket bred, med tidig historia, folkens ursprung, religion och forntidens teknik och geografi. Det är stundom lätt att låta fantasin skena iväg och frågeställningar formas i huvudet om Edens lustgård, Atlantis och Egypten, om månens och bergskedjornas födelse för bara 12.000 år sedan, med mera.

Det är synd bara att boken kräver ett stort mått av förförståelse, framför allt inom religionsfilosofi och språkforskning.

Stockholms UFO-nytt nr 1/1995

Som vägledning inför läsningen skulle jag vilja föreslå ett antal böcker som kan ge litet av denna förförståelse:

J. Churchward, *The Lost Continent of Mu*, New York 1968. Nyutgåva.

E.G. Wilcox, *Mu – den sjunkna kontinenten*, Kristianstad 1964, övers.

I. Troeng, *Kulturer före Istiden*, Uppsala 1964.

T. Säve-Söderbergh, *Egyptisk egenart*, Göteborg 1985. Nyutgåva.

E.A. Wallis Budge, *The Book of the Dead*, New York 1960.

C.-A. Mattsson, *Teknik i Forntiden*, Nyköping 1994.

Lars Amnestål

Fotnot: Lars återkommer i senare nummer med recensioner av Wilcox och Mattssons böcker.

Har vi varit besökta?

Under ovanstående rubrik publicerade Rapport Nytt nr 1/95 ett brev eller kanske snarare upprop från Anders Persson, ordförande i Väst-sveriges UFO-förening. Han berättar där att han själv och fältundersökare Claes Axstahl gärna skulle vilja se större intresse för UFO-frågan från massmedias sida.

Men för att kunna påverka massmedia vill de först ha ett rejält statistiskt underlag gällande allmänhetens inställning till frågan. Själva har de redan gjort ett stort antal intervjuer i Göteborgstrakten och uppmanar nu UFO-föreningarna runt om i Sverige att ta upp tråden.

En som nappade på idén var Lars Amnestål, fältundersökare och nybliven styrelsemedlem i Stufö. Lasse, som faktiskt gjorde en liknande undersökning fast i mindre skala under sin gymnasietid i början av 80-talet, har redan haft ingående samtal med både Anders och Claes om hur undersökningen skulle gå till. Men en sak är säker. På egen hand klarar han inte av det.

Därför ber han via Stockholms UFO-nytt alla medlemmar som skulle kunna tänkas vara intresserade av att hjälpa till med undersökningen att höra av sig till honom. Vi tror och hoppas att det finns många annars passiva medlemmar i föreningen som känner för att göra en insats.

De frågor som ska ställas till allmänheten är ungefär de här:

1. Vad tänker du på när du blickar upp mot himlen en stjärnklar natt?

2. Har du funderat över om det kan finnas liv ute i universum?

3. Tror du att det finns intelligent liv, liknande vårt, på annat håll i rymden?

4. Tror du att vi kan ha varit besökta av utomjordiska intelligenser?

5. Tror du att vi kommer att få besök av utomjordiska intelligenser innan vi får möjlighet att besöka "dem"?

6. Tror du att vi är besökta redan nu, men att det hålls hemligt?

7. Hur tror du i så fall att "de" ser ut?

8. Vad anser du om astronomernas säkra uttalanden att avstånden i universum är för stora för att någon annancivilisation skulle kunna ta sig hit?

Till de här frågorna kommer med säkerhet också följdfrågor, beroende på svarens karaktär.

Som sagt, är du intresserad av att hjälpa Lasse i hans ansträngningar, ska du utan dröjsmål ta kontakt med honom. Du når honom på följande adress:

**Lasse Amnestål
Storskogsvägen 14
144 32 RÖNNINGE
tel: 08-532 572 46**

Gör en insats för UFO-gåtans lösning!

Inkomna rapporter oktober-mars

Vintermörkret har som vanligt givit upphov till många rapporter, även om de nog har varit något färre än fjolårets rekordantal. Fortfarande verkar det som om folk i gemen har lätt för att låta sig luras av strålkastare. Här följer en sammanställning.

Oktober

Vid sjutiden på kvällen den **14 oktober** stod en man på sin balkong på åttonde våningen i Tyresö. Han fick då se ett trekantigt föremål som var lite ljusare än himlen. Ännu ljusare var det i hörnen. Det kom från norr och gick mot söder. Vädret var stjärnklart och observationstiden några få sekunder.

Strax efter kl 22.00 **samma kväll** stod en man och tittade ut genom fönstret hemma i Täby. Han såg då ett runt, ljusstarkt föremål som rörde sig i rakt östlig riktning. En kvart tidigare hade han hört en explosion som hade fått huset att skaka. Mannens tonårpojkar, liksom en granne, hade också reagerat på smällen. Observationstiden var 30 sekunder.

Bara några minuter senare, ungefär 22.15, tittade en annan man ut genom sitt fönster i Hässelby. Han fick se ett runt, starkt lysande föremål som rörde sig mycket fort i en horisontell bana från sydväst mot nordost. Föremålet hade flera ljusstarkare prickar i sig och var mycket större än en DC 9:a. Observationstiden var även här 30 sekunder.

Kl 20.45 den **15 oktober** var en man i centrala Stockholm ute och promenerade när han fick se tre runda ljus på himlen. De satt ihop i en triangelform med två framtill och en baktill. De tre ljusen såg ut att vara lampor på ett och samma föremål. Det kom från nordost och gick mot sydväst, först i en rak bana, men sedan snett uppåt innan det försvann i ett moln. Observationstiden var 20-30 sekunder.

Tre tioåriga flickor från Stureby var på väg hem vid halv sex-tiden på kvällen den **20 oktober** när de fick

syn på ett tefatsformat föremål. Det lyste svagt blått och hade lampor. Föremålet befann sig i trädkoppshöjd och "murrade" litet...

Samma kväll såg en flicka i en bil på väg norrut från Haninge till Stockholm ett ljussken på himlen vid halvnio-tiden. Ljusskenet stod stilla i en kvart. Hennes föräldrar såg också skenet, men fäste ingen uppmärksamhet vid det.

November

En kvinna gick upp redan klockan sex på morgonen den **9 november** för att skaka mattorna i sovrummet. Det var då alldeles mörkt. När hon vände sig om såg hon att vardagsrummet var helt upplyst av någonting utanför fönstret. Kvinnan tittade ut och såg en lång "raket", som tycktes gjord av kristall. Objektet for i en väldig fart från höger till vänster över grannhusets tak. Till vänster fanns en dimfärgad stor "manet" med fransar runt om. "Maneten" drogs mot det kristallglänsande föremålet. På en sekund var allt försvunnet, men efter en minut kom "kristallraketen" tillbaka ensam. Den flög därefter rakt upp i rymden där den fortsatte att gå i sidled. Då syntes "maneten" igen och 06.30, när det började ljusna, försvann alltsammans. Inget ljud hade hörts.

Den **10 november** kom det in en och den **12 november** fyra rapporter som snabbt klarades upp som strålkastare.

Den **13 november** såg en kvinna under lång tid – 01.00-03.00 – en stjärnliknande punkt som tycktes ändra form och bli avlång lodrät i sydöstlig riktning. På två timmar hade den rört sig cirka tio centimeter. Ob-

servationen kunde klaras upp som Sirius.

Kl 13.40 den **18 november** såg en person i Stockholm ett droppliknande sken som lyste som en svetslåga. Det föll med en väldig fart snett uppifrån. Ungefär samtidigt fick en far och hans 19-årige son i bilen på väg mellan Bro och Jakobsberg se ett lodrät metalliskt tjockt streck på himlen. Det fanns ett upplyst skimmer runt omkring. Sedan tappade föremålet höjd oerhört snabbt, cirka 30 meter på en tiondels sekund. Det måste ha vridit sig i fallet, för i nästa position var det en oval, fortfarande med det skimrande skenet omkring sig. Föremålet tog fart åt vänster och försvann sedan i tomma intet.

Kl 15.30 den **24 november** befann sig fyra barn i åldrarna 7-10 år på skolgården i gamla Tyresö. De såg då ett ljus mot skogsdungen en bit bort. Ljuset gjorde dem uppmärksamma på ett föremål på en äng bakom skogen. Det var stort som ett hus, eller som deras gymnastiksal, och surrade svagt. Runt föremålet fanns en ljusramp, men bara en lampa i taget lyste. En bred ljusstråle var riktad ner mot marken. I strålen fanns en figur som glittrade. Figuren fördes uppåt, samtidigt som ljusstrålen drogs uppåt. Efter detta flyttade sig föremålet uppåt och då kom en dimpuff. Det for sedan iväg i en väldig fart. Kvar fanns skuggan av föremålet i dimpuffen.

December

Den **22 december** någon gång mellan 16.00 och 16.30 var en kvinna och hennes son ute och gick på stan. På Fataburgsgatan råkade de kasta en blick norrut och upptäckte då ett väldigt snabbt ljus som for över himlen från

väster mot öster. På Swedenborgsgatan såg de ett likadant ljus, men det kom den här gången från norr och gick mot söder.

Januari

En man stod kl 17.07 den **5 januari** på sin balkong i Gnesta och rökte, medan en annan man stod i vardagsrummet och tittade ut. Helt plötsligt fick de se ett klotformat vitt sken. Det rörde sig snabbt och gick snett nedåt marken i cirka 30 graders vinkel. Det försvann bakom ett höghus. Inget ljud hördes. Klotet rörde sig i västlig riktning och observationstiden var 10-15 sekunder.

Samma kväll, vid 20-tiden, var en person ute med hunden i Täby, när han fick se ett orangefärgat klot, som sakta gled fram över himlen. Det knäckte till och gick sedan snett nedåt. Färgen blev då starkare och formen mer utdragen. Föremålet gick från öster till väster.

Den **29 januari** inrapporterades vid kvart i två-tiden på natten två suddiga ljusfläckar eller ljusfält som dansade om varandra. De rörde sig både lodrätt och vågrätt. En rapportör hade sett dem i Rundby, och en annan i Upplands Väsby.

Kl 06.25 den **31 januari** kom en man körande på vägen mellan Vallentuna och Upplands Väsby när han fick se två suddiga ljussken snett ovanför bilen. Det ena roterade runt det andra. När mannen svängde i en kurva tappade han ljusskenen ur sikte, men de dök strax upp i hans synfält igen. De var cirka 50-100 meter upp i luften. Det var klart och kallt väder den här morgonen. Vid Upplands Väsby var mannen tvungen att ta av för att köra till sitt arbete, och då

tappade han kontakten med ljusskenen.

Februari

Månadens första rapport är daterad den **3 februari** och föga upphetsande. En person såg vid sex-tiden på kvällen en suddig oval som gick runt på himlen.

Kl. 06.45 den **8 februari** stod en kvinna på sin balkong och tittade på Venus. Då såg hon en vit lysande punkt som flög runt snett nedanför planeten. När kvinnan tittade genom sin kikare (10 x 50) upptäckte hon att punkten var triangelformad. Punkten befann sig i sydost.

Den **12 februari**, kl. 21.45, fick en kvinna i Fagersjö se blå blixtar som lyste upp hela samhället. När hon tittade rakt upp ovanför huset i sydvästlig riktning lade hon märke till ett objekt som liknade två djupa tallrikar ihop. Utefter kanterna på föremålet fanns flera olika färger. På yttersta kanten fanns en rad lampor där en lampa i taget tändes i ett flytande tempo. Föremålet var enormt stort, större och bredare än ett hyreshus med sex fönster i rad. Föremålet stod stilla i 15 minuter, vände sedan åt vänster och gav ett väsande ljud ifrån sig. Därefter steg det nästan rakt upp med lampkanten pekande uppåt, och då såg det ut som om de snurrade fram. Inget ljud hördes.

En man som bor högt uppe i ett hyreshus i Solna fick vid 20.15-tiden på kvällen den **15 februari** se himlen lysas upp som när det blixtrar. Han gick ut på sin inglasade balkong och tittade på hur det lyste och flammade. Han kände också en underlig doft, som från en gammal kvartslampa. Grannarna mitt emot stod också och

Stockholms UFO-nytt nr 1/1995

tittade på fenomenet.

En ung man i Spånga var på väg hem från sin flickvän vid tio-tiden på kvällen den **21 februari**. När han tittade upp fick han se tre lampliknande föremål. De flög bredvid varandra först, men sedan stannade de båda yttersta och steg rakt upp och försvann. Föremålet i mitten fortsatte att flyga ett stycke till, innan även det stannade, steg rakt upp och försvann.

Den **25 februari** kl 04.00 såg en observatör en lysande kula som for horisontellt över himlen. Observationstiden var cirka fyra sekunder.

Mars

På kvällen den **2 mars** var en kvinna ute och promenerade i Rydboda på Lidingö. Det var ganska molnigt ute. Hon fick då se ett klotformat föremål som rörde sig fram och tillbaka över himlen. Det såg ut som ett starkt ljussken bakom molnen. Föremålet var lika stort som månen. Observationstiden var två timmar och tio minuter och riktningen sydvästlig.

Samma kväll fast kl. 23.45 var en man ute och rastade sin hund i Liljeholmen. Han tittade norrut och fick då syn på ett stort grått moln. Inuti molnet fanns ett gulrött föremål som for upp och ner i molnet och försvann. Detta upprepades flera gånger. Föremålet var mindre än månen och alldeles ljudlöst. När det försvann tyckte mannen att det liknade en pil av metall. Det försvann söderut.

Den **3 mars** kl. 01.50 satt en ung kvinna i Bromma och ammade sitt barn i mörkret. När hon tittade ut såg hon en suddig ljusfläck mot molnen. Den dansade fram och tillbaka. Tre misstänkta strålkastare.

Någon gång under natten till den **24 mars** vaknade en man på Hornsgatan av en smäll. Han såg då att hela lägenheten var upplyst och gick fram till fönstret. Mannen fick se något som liknade en stor spermie (!) som delade sig. Ljuset som var i lägenheten flöt ut genom fönstret. Mannens ögon blev alldeles röda av detta sken.

Stefan Roslund

Hjälp

UFO-Sverige

att synas!

Passa på, endast ett fåtal
UFO-Sverige rockslagsnålar
kvar:

Nålen är 1 cm i diameter.
Texten är guldfärgad på svart
botten.

Nålen kostar endast 20:- + porto
3:70, som Du sätter in på postgiro
477 81 97-6, Inga-Lill Wallin.
Märk talongen UFO-nål.

PLUS

AFTONBLADET
Torsdag 20 april 1995

31

Ett ufo gjorde Gry med barn

Gör så här om du ser ett ufo

Förra året rapporte-
rades 480 ufo:n i
Sverige.

– 90 – 95 procent
har en naturlig för-
klaring, säger An-
ders Liljegren, an-
svarg för ufo -arki-
vet i Norrköping.

Ufo-arkivet är ett
av världens största
arkiv. Här samlas ob-
servationer från för-
svarsmakten, pres-
sen och privatperso-
ner. I Sverige har hit-
tills 12 000 ufo:n
rapporterats, de fles-
ta iakttagelser sker
nattetid.

Vid närmare
granskning visar sig
de flesta föremål dock
vara stjärnor, mete-
orer eller flygplan.

Men det finns ob-
servationer som inte
kan förklaras.

– De senaste åren har trenden varit triangelformade föremål, säger Anders och berättar att liknande rapporter kommer in från hela världen.

● **Vad ska man då göra om ett ufo närmar sig?**

– Påkalla andras uppmärksamhet, ta in alla fakta runt omkring, foto om du kan och ring mig, säger Kerstin Hulthén, rapportör på Sveriges radio för UFO-ganistionen för UFO-Sverige. Föreningen har också flera kontor runt om i landet, tel: 018-21 20 19

Ylva Bergman

Gry Jannike Jarlum är säker på att det finns liv i universum. För tre år sedan förändrades hennes liv. Tillsammans med en kompis mötte hon ett ufo. Foto: BJÖRN LANGSEM

Den norska rockstjärnan Gry har fått kontakt – av tredje graden.

Utomjordiska varelserna använder henne som ett medium för att föra ut sitt budskap.

Nu har de skrivit en bok igenom henne. I höst kommer den ut på svenska.

För tio år sedan slog Gry Jannike Jarlum igenom som rocksångerska i Norge. Låten hette "Svake mennesker" och blev en riktig landsplåga. Några år senare valdes hon till Norges tredje bästa gitarrist.

Men för tre år sedan förändrades hennes liv. En kväll stötte hon och en väninna på ett ufo.

I en glaskupol, omgiven av ett starkt sken, såg Gry två varelser. De hade långa armar, stora, mörka ögon och rörde sig omänskligt.

– Efter mötet kände jag mig sjuk, som om de tappat mig på energi och jag sökte läkarhjälp.

Men rymdvarelserna fortsatte att besöka Gry om nätterna. Hon fattade inte vad som hände.

– Jag trodde jag höll på att bli galen. Det

kändes som de gjorde något med mitt huvud. Jag berättade om mina upplevelser för en läkare, hon sa att jag nog hört ljud och vibrationer från en maskin i närheten.

I dag har Gry en annorlunda uppfattning. Hon tog kontakt med utosällskapet i Norge.

– Via hypnos förstod jag att varelserna gjort implantat på mig, dvs opererat in information och förmågor i min kropp, för att jag ska hjälpa dem.

– Jag ändrade också min personlighet, blev intresserad av politik och världsproblem, något jag aldrig brytt mig om tidigare.

Rymdvarelserna ville att Gry skulle skriva en bok och en dag i musikstudio drabbades hon av automatisk skrift. Hon skrev dag och natt, resultatet blev "Du är jag", som kommer ut på svenska i höst.

■ **Jag kände ett tvång att skriva. Jag försattes i någon slags trans och lät dem skriva genom mig.**

Gry vet att många tror hon är galen och hon har förlorat kontakter med flera gamla vänner. Men hon säger att varelserna förbe-

rett henne för omgivningens förakt.

– Alla vill ha bevis – och undrar varför inte ufo:n landar mitt i stan. Men så fungerar det inte. Det finns en universell lag som förbjuder dem att berätta om meningen. Vi är alla här för att lära.

Reinkarnation är självklart

Enligt Gry står jorden inför en katastrof. Mänskliga värden har ersatts av konsumtion och materialism. Därför måste vi agera nu – innan ett tredje världskrig bryter ut, eller naturen börjar kriga emot oss.

■ **– Det finns liv i hela universum. Reinkarnation är självklart och allt liv sker samtidigt i olika dimensioner, säger Gry, som tror hon valts ut för att förkunna universums budskap om kärlek och fred.**

Rymdvarelserna har också skapat ett barn i Gry. – De gjorde en hybrid av mig och dem. Sedan tog de barnet med sig, säger Gry och berättar att vi omges av en högre intelligens, att det inte finns någon egentlig död och det enda vi ska frukta är fruktan själv.

– Nu måste vi göra något innan det är för sent.

Ylva Bergman

Gotlands Allehanda
18 april 1995

Vad vet vi om Marteboljuset?

Vad vet vi om Marteboljuset? Svaret på den frågan blir inte speciellt mycket. Men svaret visar ändå att vi i alla fall vet något om det.

Mystiska ljusfenomen kan förklaras på olika sätt. Den första möjliga förklaringen är att Marteboljuset är klotblixtar. En del beskrivningar av Marteboljuset påminner om hur en klotblixt beskrivs. Klotblixtar alstras ur vissa meteorologiska betingelser, men inga kopplingar mellan Marteboljuset och dessa betingelser har kunnat fastställas. Marteboljuset har ett återkommande rörelsemönster, som upprepas år efter år. Det har inte klotblixtar.

Kan det vara sumpgas?

En annan möjlig förklaring är sumpgas. Den bildas i blöta miljöer, genom förruttnelse. Den består till största delen av metangas. För att den skall självantända, krävs även närvaron av molekylärt syre. Att syret är molekylärt, innebär att det är fritt, dvs inte ingår i någon förening med något annat ämne. Bildas sumpgas i Martebomyr, så är de enda platser det är möjligt på i diken och kanaler. Övriga platser är för torra.

Brinnande sumpgas beskrivs ofta som "flammande". Det finns ingen observation som beskriver Marteboljuset som "flammande".

En tredje möjlig förklaring skulle kunna vara jordbävningsljus. När vissa kristaller utsätts för tryck, alstras en elektrisk spänning. Före en jordbävning utsläpper berg för mycket stora tryck. Finns det rätt typ av kristall i berggrunden, alstras en elektrisk spänning. När den elektriska spänningen blivit tillräckligt stor, sker en urladdning och ett ljus uppstår. Det som motsäger detta som en förklaring till Marteboljuset är att det är ovanligt med jordbävningar i Martebomyr.

Den fjärde möjliga förklaringen vet vi väldigt lite om, den har inte ens något egentligt namn. I England och USA talar man om "earth lights", vilket i svensk översättning skulle bli ungefär jordljus.

Beskrivningarna av olika sk jordljus påminner om hur Marteboljuset beskrivs. "Det är som en ljusboll". Skorleken jämförs med allt mellan en cykellykta och en basketboll. Ljuset rör sig i ett noga avgränsat mönster. Det lysner, men lysar inte upp omgivningen.

Det finns ingen rapport om någon som blivit skadad av ett sådant ljus. Det finns många rapporter om hur det har slöskat om någon kommit för nära. Hundar reagerar på ljuset, vilket kan tyda på närvaro av ett högfrekvent

ljus. Något sådana har dock inte empiriskt bekräftats.

Marteboljuset rör sig längs den väg som går förbi Knustorp. Det är i närheten av Knustorp som de flesta observationer har gjorts. I de flesta fall rör det sig från Martebo mot Stenkyrka. Det finns dock ett fåtal observationer då det har gått åt andra hållet.

Biljus ibland

När man står vid Knustorp och tittar åt Martebohållet, så ser man över myren till huset som ligger vid Pajse och Kvie i Martebo. Om någon där boende får biluret besökt, så ser man ljuset från bilen vid Knustorp. På det avståndet kan det vara svårt att skilja Marteboljuset från biljus, med en kikkare blir det lättare. I den situationen är det lätt att tro att Marteboljuset är samma som biljus.

En del observationer är säkert biljus, dock ej alla. När observatören beskriver det som ett ljus-klot som passerar bilen hon sitter i, på höger sida, då är det inget biljus. Men vad är det då? Drar observatören en rövärshistoria, är det ett jordbävningsljus, är det en klotblixt, är det ett sk jordljus eller är det sumpgas?

När det gäller det historiska perspektivet så samlade P.A. Sjöve historier från Gotland. En av hans informanter hette Jakob

Walin och kom från Martebo. Denne Walin berättade flera historier från den då ännu inte uträddade Martebomyr. Men han berättade ingenting om något ljus. Detta skedde på 1860-talet. Den första "säkra" observationen skedde 1917.

Efter det finns det en mängd observationer från 20-talet och framåt. Den intressanta frågan blir då: Fanns ljuset i Martebomyr före myrutdikningen?

Mytbildning

Det existerar en mytbildning kring Marteboljuset. Den vanligaste berättelsen handlar om den indelte soldaten Knut Stahre, som bodde på Knustorp. Historien förtäljer hur Knut fick besök av några soldater. Naturligtvis så skulle det fram brännvin och skål-las för både kung och fosterland. Efter några skålar sleg ljudvoly-men, varpå Knuts lille son blev rädd och gick ut. Efter som Knut inte var van vid starka drycker så somnade han rätt fort.

När Knut vaknade igen så var allt tyst, inga soldater och ingen son. Driven av en fruktansvärd skräck att mista sin son, tog Knut en lykta och sprang ut på myren för att leta reda på honom.

Det är Knut Stahres lykta vi ser när Marteboljuset uppenbarar sig. Alvar Johansson

Stadgar

Stockholms UFO-förening

§ 1 Målsättning

Föreningen är opolitisk och ideell och verkar för ett ökat intresse och en ökad information kring ämnet UFO (Oidentifierade Flygande Föremål).

Föreningen är ansluten till Riksorganisationen UFO-Sverige, som knyter samman ett antal lokala föreningar med samma eller liknande målsättning.

Föreningen skall undersöka och dokumentera UFO-händelser i Stockholmsregionen samt rapportera dessa till Riksorganisationen.

§ 2 Organisation

Föreningen leds av en styrelse bestående av ett udda antal medlemmar.

Ordförande, ledamöter och suppleanter väljs på årsmötet.

Styrelsen konstituerar sig på sitt första styrelsemöte snarast eller senast en månad efter årsmötet.

Styrelsen skall bestå av ordförande, vice ordförande, sekreterare, kassör och ett udda antal ledamöter.

Styrelsen bör sammanträda åtminstone en gång per kvartal och så ofta som styrelsen anser det nödvändigt.

§ 3 Medlemskap

Medlemskap erhålls genom erläggande av den medlemsavgift som beslutats för året.

Registreringen sker hos kassör eller sekreterare, varvid medlemmen erhåller ett medlemsbevis och ett individuellt medlemsnummer.

Studerande, värnpliktiga och pensionärer betalar reducerad avgift.

Nedsättningen av eller befrielse från avgiften kan ske om särskilda skäl anses föreligga och beslutas i så fall av styrelsen.

Som åldersgräns för medlemskap gäller 14 år. Dispens kan ges av styrelsen efter ansökan som skall innehålla kort motivering.

Medlem som inträder i föreningen under det andra halvåret betalar halv medlemsavgift.

Medlemskap upphör:

1. På medlemmens egen begäran.
2. Om årsavgiften inte erlagts före första kvartalets utgång.
3. Personer som uppenbart motarbetar föreningens syften kan uteslutas ur föreningen genom styrelsebeslut med 5/7-dels majoritet, efter personen i fråga, inom två veckor efter delgivning, beretts tillfälle att inför styrelsen lägga fram sina synpunkter.

Person som uteslutits kan ej bli medlem igen förrän dess ett år plus kvarvarande tid på det år då medlemmen uteslutits förflutit och att ovan angivna skäl ej längre föreligger.

4. Årsavgiftens storlek besluts på årsmötet och tillämpas nästkommande verksamhetsår/räkenskapsår.

§ 4 Verksamhetsår

Verksamhetsår, liksom räkenskapsår, är lika med kalenderåret. Styrelsen skall vid verksamhetsårets slut utföra verksamhetsberättelse och bokslut. Ansvarsfrihet för den avgående styrelsen behandlas av årsmöte.

§ 5 Kassörens verksamhet

Kassören skall föra bok över föreningens räkenskaper. Varje enskilt belopp skall bokföras så snart sig låter göras.

Föreningens postgirokonto tecknas av kassör och ordförande.

Övriga (räntebärande) konton tecknas av kassör.

§ 6 Räkenskaper

Föreningens räkenskaper skall granskas av två revisorer som väljs av årsmötet. Revisionshandlingar skall vara revisorerna tillhanda senast en månad före ordinarie årsmöte.

§ 7 Stadgeändringar

Stadgeändringar som förslås av ett styrelsemöte eller av enskild medlem på ett föreningsmöte skall godkännas av ett efterföljande årsmöte för att införas permanent i stadgarna.

§ 8 Årsmöte

Årsmötet är föreningens högsta insats. Det skall hållas före utgången av februari månad. Kallelse skall var medlemmarna tillhanda senast 8 dagar före årsmötet.

§ 9 Upplösning av föreningen

För upplösning av föreningen krävs beslut härom med 2/3 majoritet vid två på varandra följande möten med minst två månaders mellanrum varav ett skall vara årsmöte. -tillgångarna skall disponeras på sådant sätt att den i § 1 angivna målsättningen främjas.

